Юнак Ольга Іванівна. *Енциклопедія Сучасної України* (2026)
ISBN: 966-02-2074-X
DOI: 10.5281/zenodo.23414823

ЮНА́К Ольга Іванівна (26. 04(09. 05). 1905, Київ — 05. 05. 1993, там само) — графік. Сестра М. Юнак, дружина *В. Фатальчука.* Членкиня СХУ (1945). Закінчила Київський соціально-економічний технікум (1922) та поліграфічний факультет Київського художнього інституту (1929; викл. В. Касіян, І. Плещинський, *А. Середа, С. Налепінська-Бойчук, В. Юнґ*). Відтоді працювала помічником художнього консультанта видавництва «Книгоспілка»; художнім редактором видавництва «Український робітник» (1931—33) у Харкові; графіком за договорами у різних київських видавництвах (1933—41); художником художньо-виробничого комбінату Художнього фонду УРСР (1944—45); від 1945 — художник за договорами в Торговій палаті, а також видавництвах «Держлітвидав», «Мистецтво», «Радянська школа» та ін. у Києві. Співпрацювала разом із чоловіком. Основні напрямки творчості — станкова, книжкова, промислова (прикладна) графіка (художнє проєктування грамот, запрошень, товарних знаків, марок тощо), плакат (понад 50 робіт, зокрема агітаційно-політичні, літературні, рекламні), медальєрне мистецтво. Учасниця обласних, всеукраїнських, зарубіжних (Молдова, 1937; Німеччина, Румунія, обидві — 1959) мистецьких виставок від 1935.

Основні твори

плакати — «Більшовицька віялка» (1931), «Слава радянським партизанам — народним месникам!», «Самовідданою роботою в тилу наблизимо годину остаточної перемоги над ворогом!» (обидва — 1944), «Привіт нашим братам і сестрам, які повертаються з німецької неволі на Батьківщину!», «Прекрасна Україна — возз'єднана, єдина» (обидва — 1945), «Використаймо на сівбі все наявне тягло — трактори, коней, а також корів» (1946), «Панас Мирний»; книжкова графіка — «Українські народні казки» (обидва — 1951), «Літопис великої дружби», «Переяславська рада» Н. Рибака (у 2-х т.), «Слава Вітчизні народів-братів!», «Запорожець за Дунаєм» С. Гулака-Артемовського (усі — 1954), «Історія Української РСР» (у 2-х т., 1955—56), «Антологія української поезії» (у 4-х т.), «Українська радянська графіка» В. Касіяна, Ю. Турченка (обидві — 1957), «Лісова пісня» Лесі Українки (1958), «Кобзар» Т. Шевченка, «Антологія українського оповідання» (обидві — 1960), «Щоденник» Т. Шевченка (1963), «Українські народні пісні» (у 2-х т., 1964—65), «Нариси з історії українського мистецтва» (1966), «Хмельницький» І. Ле (1969), «Українські історичні пісні» (1976; усі — Київ); медальєрне мистецтво — проєкт нагрудного значка для української делегації на 6-й Всесвітній фестиваль молоді та студентів у Москві (1957), ювілейні пам'ятні медалі: «Т. Шевченко» (у співпраці з О. Олійником і В. Фатальчуком), «20 р. від дня звільнення України від фашистських загарбників» (обидві — 1964); лубки — «Ой наступала та чорна хмара», «Пісня про Байду» (обидва — 1968); портрети — Т. Шевченка, Лесі Українки (обидва — 1976).

Рекомендована література

1. Нестеренко М. Майстер книжкової графіки // Літературна Україна. 1973, 15 черв.; Ошуркевич О. Щедра нива життя // Будівник комунізму. 1976, 04 січ.; Андрейканіч А. І. Антологія українського плаката першої третини XX століття. Косів, 2012.

Т. А. Галькевич

Фотоілюстрації

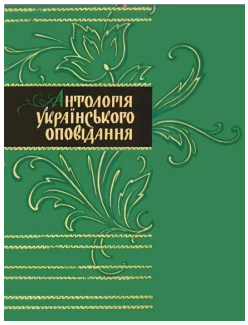

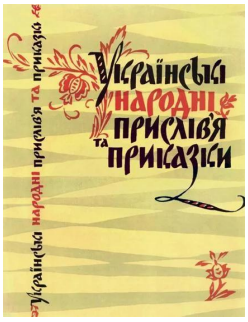

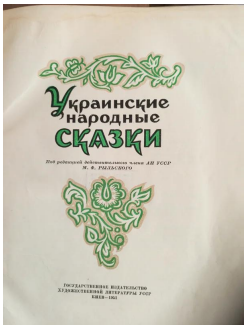

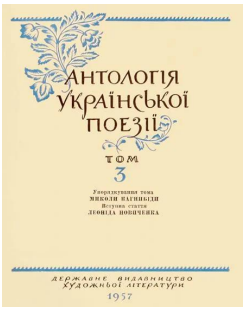

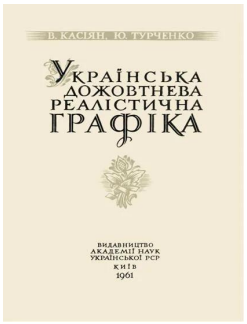

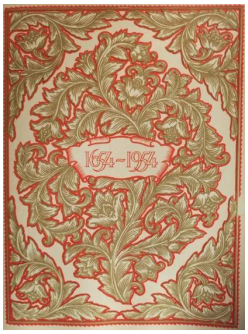

Бібліографічний опис:
Юнак Ольга Іванівна / Т. А. Галькевич // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2026. — Режим доступу: https://esu.com.ua/article-894351

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).